

kunne gaa med dertil, han vilde bøje sig i saa Henseende for de Betragtninger, der blev gjort gældende af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Det havde den højtærede Minister forholdsvis let ved, for han vidste udmærket godt, hvilke Betragtninger der vilde blive gjort gældende af det ærede Medlem, idet det ærede Medlem jo havde gjort sine Betragtninger i saa Henseende gældende offentlig. For øvrigt maa jeg sige, at det ærede Medlem fra Verninge heller ikke syntes at tillægge Spørgsmaalet nogen Betydning i det hele taget. Han stillede sig derfor paa det Standpunkt, at naar det ærede Medlem fra Esbjerg og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) nu lagde saa stor Vægt paa dette, selv om det egentlig ikke betød noget, kunde man godt fra anden Side vise den Højmodighed at imødekomme dem. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er en ganske fejlagtig Betragtning af Forholdene. Vi ønsker aldeles ikke af det ærede Medlem, ej heller af den højtærede Minister eller det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Børgbjerg) nogen Højmodighed overfor vort Forslag. Vi stiller det ikke for at faa det imødekommet af Højmodighed, vi stiller det, fordi det efter vor Mening er et berettiget Retfærdighedskrav. Og ud fra disse Betragtninger ønsker jeg vort Ændringsforslag imødekommet, fordi det efter vor Mening er et retfærdigt Forslag. Hvis de Herrer mener, at det ikke betyder noget, og de vil vise sig højmodige, bliver det deres Sag. Men vi stiller Kravet, fordi vi mener, det er et Retfærdighedskrav, og jeg føler mig overbevist om, at det vil faa adskillig Betydning i den Tid, der kommer, hvis denne Adskillelse mellem Storkøbenhavn og det øvrige Land, som jeg tilsigter gennem mit Ændringsforslag, bliver gennemført. Hvor meget eller hvor lidt det kommer til at betyde, turde det være vanskeligt i Øjeblikket at anstille Beregninger over. Een Ting betyder det, og det er, at jeg ønsker, at det Princip fastholdes, at Hensynet til Vælgertal og Befolkningstæthed ikke skal være tomme Ord, men noget haandgribeligt, som ogsaa i Fremtiden kan komme til at faa Betydning. Og det kunde jo tænkes, at der efter denne Rigsdag kom en anden, der mente det berettiget at tage noget større Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed, end Folketinget under det radikale Ministeriums Førerskab vil gøre det i 1914. Og saa turde det maaske være heldigt, om dette

Princip var blevet opretholdt, og det er derfor, jeg ønsker at være med til at opretholde det. For øvrigt maa jeg henvise det ærede Medlem fra Verninge til den Betænkning, som han selv har været med til at underskrive i 1906, hvor man mente, at Hensynet til Vælgertal og Befolkningstæthed kunde ske i et Forhold som 3 til 5. Da vilde det ærede Medlem tage saa meget Hensyn til det. Det radikale Parti — det har jeg fremhævet tidligere — holdt sammen med Socialdemokratiet paa Forholdet 18 til 25 som værende det Grundlag, der havde gjort sig gældende for Juni-Grundlovsfædrene.

Jeg skal dernæst vende mig til Spørgsmaalet om det bundne Omvalg. Den højtærede Minister mente, at det vilde være overordentlig uheldigt at føre det ind i det foreslaaede System. Jeg paapegede i mit første Foredrag, at hvis Regeringen ikke selv havde brudt med Princippet i dette System ved at give for faa Suppleringsmandater til Landet, vilde det ikke have været rigtigt at foreslaa Omvalg. Men netop fordi Regeringen har brudt Princippet og kun givet Landet 13 Suppleringsmandater til 102 Valgkredse, medens Hovedstaden faar 7 til 18 Valgkredse, kan der være god Mening i at tage det bundne Omvalg med. Den højtærede Minister mente ogsaa, at Lovforslaget ikke vilde umuliggøre Alliancer, men han vilde ikke rigtig godkende min Udtalelse om, hvad han havde sagt i Odense: at han havde hentydet til, at fremtidige Alliancer mellem Socialdemokratiet og de Radikale ogsaa kunde finde Sted under det nye System. Jeg har en kort Udtalelse ved Haanden her. Den er fra dette Møde i Odense, hvor Landbrugslærer Jakob Lange, Dalum, overfor Indenrigsministeren ankede over, at Tillægsmandaterne ikke vilde være tilstrækkelige til at skaffe den forholdsmæssige Repræsentation. Da udtalte den højtærede Indenrigsminister sig om Alliancer. Referatet heraf findes i „Ejns Tidende“, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere blot nogle faa Linier. Den højtærede Minister sagde: „Stemmer de Radikale i een By paa en Socialdemokrat, faar de Radikale Gentjeneste i en anden Kreds. Her i Odense vil man saaledes ikke kunne være tjent med at stemme paa en Socialdemokrat, uden at vi et andet Sted bliver tilført et lignende Antal Stemmer.“ Selv om de ministerielle Ord maaske er noget skruede, synes det mig dog, at de peger i Retning af, at den højtærede Indenrigs-